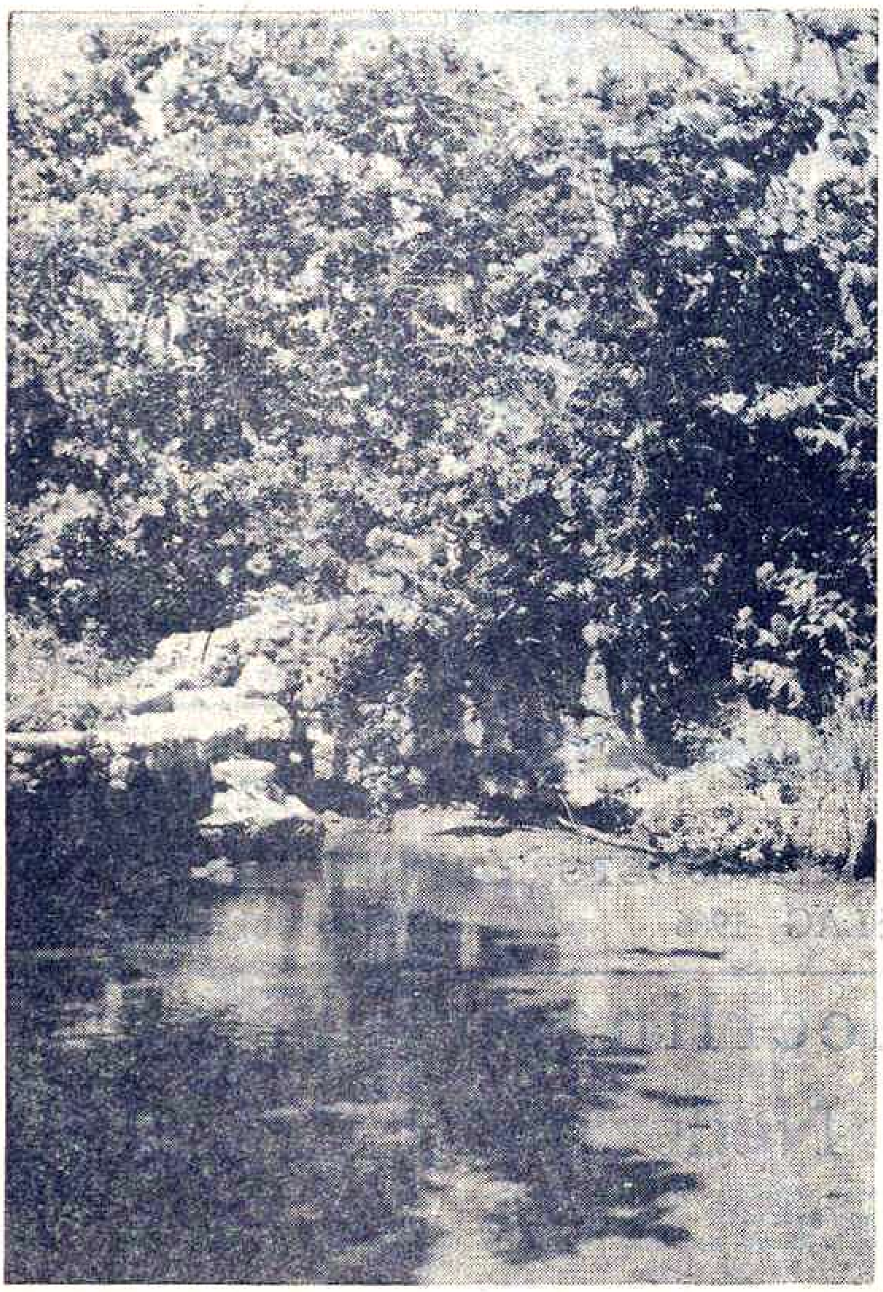

ARUBA NOSTRA
Geschiedenis van Fontein

● HOGE kalkplateau's , prachtige vangvlakken voor regenwater, leveren soms dit water weer af in de poëtische vorm van een levende bron, een miniatuurbeekje ontspruitend aan het rotsachtige heuvellandschap. Fontein aan de verre oostkust van Aruba, is, misschien wel niet zo rijk aan water als het Fontein van Bonaire, maar toch wel royaler dan het fonteintje van San Pedro te Curaçao. In geen enkele periode kon Fontein aan de aandacht van de inwoners van Aruba ontsnappen. De precolumbiaase Indianen hebben er blijkbaar niet hun woonplaats gehad, maar hebben daar toch hun verpozing gezocht, ook hun geestelijke, religieuze verpozing, getuige de vele mysterieuse afbeeldingen in de grot van Fontein.

● ROND 1800 had Pieter Lampe de beschikking over Fontein om er een soort plantage op na te houden. Hij werd daar in de omgeving in 1829 vermoord door zijn eigen slaaf. In 1816, toen Aruba door de Engelsen weer werd teruggegeven aan de Hollanders, vermeldt het rapport, dat er te Fontein een bakkoval, een woning en een ruiterhuis stond, en dat Fontein sinds jaren hier als een soort toelage aan de Commandeur werd gegund. De kaart van Aruba van 1825 vermeldt als een ruïne Prins, vlak bij Fontein. In 1813 wordt melding gemaakt van Jan Hendrik Geerman als opzichter van Fontein. J. F. W. Gravenhorst, die een studiereis naar Coro had gemaakt, mijnonderzoek, ontving als vergoeding, het gebruik van de plantage Fontein. Hij stierf in 1837. In 1838 werd Fontein als eigendom toegekend aan zijn vrouw, de weduwe Maria Elisabeth Gravenhorst-Croes.

● TOEN zij hertrouwde met Jean Oduber, kwam Fontein aan deze familie Oduber. Hun drie dochters, Susana, Regina en Jalomina en hun zoon Harry, Ninchi, Momon en Chancha, bleken later de eigenaars van Fontein. Van deze is Susana Clementina Oduber toch wel altijd het meest bekend gebleven als de eigenares van Fontein. Zij was een zeer ontwikkeld vrouw, ze sprak Duits, Spaans, Frans, Nederlands en Papiaments. Maar ze had geen gelukkig huwelijk.

● HAAR man, Gustaf Adolf Hubet, een Duitser, een wild jager te Colombia liet haar spoedig in de steek. Sinds 1900 woonde Susanna niet meer te Fontein, maar te Playa, waar ze in 1917 stierf. Tenslotte is Fontein in bezit gekomen van Adriaan Laclé, die het verhuurde aan een Chinees om er een groentekwekerij van te maken. Een grote partij cocospalmbomen en mangobomen werd daarvoor neergehaald. Een van de voornaamste slaven van het bezit Oduber te Fontein was Francisco Quant, of Nolly Quant of Papa Nolly. Hij was geboren in 1829 en was een Indiaan van Guajira. Zijn kleinzoon Simon Antonio Wernet, Totchi di Fontein, is later nog vele jaren lang de majordomo, de opzichter van Fontein gebleven voor de familie Oduber. Totchi Fontein stierf in 1965.

● EEN andere bekende figuur van Fontein was de slaaf Bajonés. Hij was een erg domme man, die veel voor de gek werd gehouden. Vooral Janchi Croes, die eigenaar was van Prins, heeft hem dikwijls in het ootje genomen. Later werd Bajonés een scheldwoord voor „stommerik", „Bo ta bajonés". Als vroeger de slaven onder mekaar een feestje hielden, dan trokken ze een nabije rooi in en maakte daar muziek en pret: Rool Tamboe.